

[Udenrigsministeren.]

Gennemgang af disse Tal ved Lejlighed. Den Visdom, som det ærede Medlem tror at kunne hente deraf, tror jeg dog ikke han skal regne med bliver meget stor. Sagen er ikke klaret, selv om man kan regne ud, hvor meget det ene og det andet er værd i Guld, thi Guldets Værdi skifter ogsaa i al Almindelighed i Forhold til Væerne; de almindelige Pristigninger, hele Spørgsmaalet om Købekraftens Svingninger maa tages med, hvis man skal fordybe sig meget i saadanne Problemer.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at andre Lande havde klaret Vanskelighederne paa anden Maade. Ja, Vanskelighederne har ligget forskelligt for hvert Land. En Række Lande har klaret dem med meget skrappere Bestemmelser, end vi har, det gælder med Hensyn til Indførsel af Landbrugsvarer baade Sverige og Norge, og det gælder ogsaa med Hensyn til Indførsel af Landbrugsvarer Lande som Belgien og Holland. Vi har ogsaa vore Indførselsbestemmelser for Landbrugsvarers Vedkommende; jeg tror at kunne sige, at de har ingen praktisk Betydning for os, hvorimod Ophævelsen af Indførselsforbudene for de andre Landes Vedkommende vilde have meget stor praktisk Betydning for os. Men Spørgsmaalet er dette, om man ved Toldsatser vilde være i Stand til at bevæge vor Samhandel med de afgørende Lande paa en saadan Maade, at det kunde tjene vore handelspolitiske Formaal. Jeg har aldrig hørt nogen som helst Antydning af, hvorledes dette skulde ske. Jeg kan ikke tro, at nogen for Alvor tænker sig den Mulighed, at vi vilde kunne gennemføre forskellige Toldsatser for Tyskland og England, og dette er Kærnepunktet i hele Spørgsmaalet. Men i det Øjeblik det vil være muligt for det ærede Medlem eller hans Parti at angive Tanker, som er egnede til at tages op til Drøftelse, skal vi for vort Vedkommende selvfølgelig være villige til at overveje saadanne. Jeg ser blot ikke den fjerneste Mulighed for, at de handelspolitiske Opgaver, der skal løses, kan løses ved Forsøg paa forskelligartede Toldsatser over for to store Markedslande.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Udenrigsminister erklærede først, at man havde et Bevis for, hvilken Fordel der var ved det System, vi er inde i, i den Stigning, som havde fundet Sted i Eksporten beregnet

i danske Kroner, nemlig fra 1 082 Millioner i 1932 til 1 326 Millioner i 1936. Det er ganske interessant, at Ministeren, efter at jeg har gjort opmærksom paa, at opgjort i Guld er der i det samme Tidsrum et Fald fra 762 Mill. Kr. til 650 Mill. Kr. — og naar de af Ministeren anførte Tal skulde være Bevis for, at Systemet var godt, saa maa dette, at Billedet i Virkeligheden er et helt andet, dog ogsaa være Bevis for, at det er daarligt —, siger, at en Opgørelse i Guld ikke er det rigtige, det rigtige er at gøre det op i Varemængder. Det glæder mig kun, at den højtærede Udenrigsminister er kommet over til det; jeg gjorde op, at der ifølge den officielle Opgørelse af Statistisk Departement fra 1931 til 1936 har været en Nedgang paa 15 pCt. i Varemængde. En Opgørelse i Varemængde fra 1932 til 1936 kan jeg ikke foretage, det har Statistisk Departement heller ikke foretaget; der maa vi regne i Guld. Men det, som den højtærede Minister siger er et Bevis for, at Valutacentralen har virket godt, er, naar det bliver gjort rigtigt op, et Bevis for, at Valutacentralen er en elendig Indretning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Udenrigsminister kan ikke tro, at Det konservative Folkeparti vil stille saadanne Forslag, at de af ham nævnte to Hovedaftagere af danske Varer, først og fremmest Landbrugsvarer, bliver behandlet forskelligt, for den højtærede Udenrigsminister maa jo være vidende om, at det Valutalovforslag, som mit Parti har fremlagt for det høje Ting, men som endnu ikke er kommet til Behandling, ikke behandler de to Lande paa den Maade. Og den højtærede Udenrigsminister kan heller ikke være uvidende om, at Det konservative Folkeparti gennem Aarene har stillet Forslag om, at man skulde gennemgaa vor Toldlovgivning saaledes, at man gennem en meget større Udspecialisering af Toldsatserne, saaledes som det saa ofte har været nævnt, og som det sidst blev nævnt i den store Kommissionsbetænkning af 1929—30, kunde have en større Smidighed.

Jeg skal endelig kun understrege, at jeg med Tilfredshed hørte, at den højtærede Udenrigsminister var parat til at overveje Toldspørgsmaalet. Den højtærede Udenrigsminister troede ikke, at der var megen Mulighed i den ene eller den anden Retning,